శారదా! నన్ను క్షమించవూ!!

కోడూరి శేషఫణిశర్మ

శారదకి పిల్లలేరు. ఆ మాటకొస్తే ప్రపంచంలో పిల్లలు లేనివాళ్లు చాలామంది వున్నారు. అయినా వాళ్ళెవళ్ళకీ శారదకొచ్చినంత ప్రచారం రాలేదు. కారణం మాత్రం వెరీ సింపుల్! చుట్టుపక్కల వున్నవాళ్ళకి ఆ విషయం తప్ప మరో విషయం దొరకడంలేదీమధ్య మాటాడుకొనేందుకు.

"మా కోడలుపిల్ల మీద మీద మూడు కాన్పులు కనేసింది. నీవింకా ఏమీ అనుకోలేదేమిటే శారదా!" ఓ పనీలేని పాపమ్మ ఆరా తీస్తుంది.

"గవర్నమెంటువారు 'ఒకరో యిద్దరో' అన్నారు కానీ మరీ అసలే కనవద్దనలేదమ్మా రమ్! కాస్త త్వరపడు మరీ!" తన పరిజ్ఞానాన్ని జోడిస్తూ సలహా పారేస్తుంది ఓ పక్కింటి పిన్నిగారు.

ఇంతవరకూ లేని ఏదో వెలితి యీ మాటల్లో కనబడసాగింది శారదకి. జవాబేం చెప్తుంది?

శారదా కృష్ణమోహన్‌ల పెళ్ళి జరిగి ఆరేళ్ళయింది. రెండేళ్ళ క్రిందటివరకూ పిల్లల సంగతి యిటు యీ దంపతులకి కానీ అటు యిరుగుపొరుగువారికి కానీ పట్టనేలేదు.

ఇదిగో యీ వూరికి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయి వచ్చింది మొదలు యిదొక పెద్ద సమస్య అయింది ఆ కాలనీలో.

పేరకి అదొక సివిలైజ్‌డ్ లొకాలిటీ. అయినా సివిలైజేషన్ ఛాయలు ఆ ప్రాంతాల్లోకి యింకా చొరబడలేదు. ఎటొచ్చీ చేతినంచి సైజులో వానిటీ బ్యాగ్‌లూ, హెయిర్‌క్లిప్పులూ, బన్నులూ, చీరల రంగతో మాచ్ అయే ప్లాస్టిక్ నదుటి బొట్లూ, పాదాల శక్తికి మించిన బరువుగల హైహీలు చెప్పులూ చాలా వేగంగా ఆ కాలనీలో చోటు చేసుకొన్నాయి.

అన్ని టౌన్లలో లాగే ఇక్కడా యీ సరుకంతా సాయంకాలమయేసరికి ఎవరో ఒకరి యింట్లో చేరుతుంది. చేరింది మొదలు 'యిదిగో యీ శారద యిలాగ, ఆ నీరద అలాగా' అని పనికిరాని కబుర్లేసుకు కూర్చుంటుంది.

మొదటమొదట యీ మాటల్ని పట్టించుకునేది కాదు శారద. వినీవినీ పిల్లలు లేకపోవడం ఓ పెద్ద నేరంలాగా, తనని నేరస్తురాలిగా భావించుకోసాగింది.

ఇంతవరకూ ఎంతో అభిమానంగా, ఆదరంగా చూసుకొంటున్న శారద అత్త సుభద్రమ్మగారికి కూడా యీ మధ్య మనవణ్ణో, మనవరాల్నో ఎత్తుకోవాలనీ, వాళ్ళ ముద్దూముచ్చటా చూడాలనీ కోరిక మొదలయింది.

కృష్ణమోహన్‌కి యిదేమీ పట్టడం

లేదు ప్రొద్దుటే పదిగంటలకి భోజనం చేసి బ్యాంక్‌కి వెళ్ళినవాడల్లా తిరిగి రావటం రాత్రి ఎనిమిది గంటలకే. అసిస్టెంట్ మేనేజరుగా ప్రమోషన్ వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ యిదే వరస.

అంతకుముందు శారదా, కృష్ణమోహన్‌లు కలసి నెలకి మూడో నాలుగో సినిమాలు చూసేవారు. ఈమధ్య అసలు కుదరటమే లేదు.

వీటన్నిటి వల్లా శారదకి ఏకాకితనంలో కొట్టుమిట్టాడినట్లయ్యింది. భర్తతో చూచాయగా తన వెలితి సంగతి చెప్పింది. అతడు చాలా తేలిగ్గా తోసేశాడు.

"చూడు శారదా! సుఖవంతమయిన జీవితంలో సంతానం కూడా పాత్ర వహిస్తుంది. నిజమే, కానే సంతానమే సుఖవంతమయిన జీవితం మాత్రం కాదు. ఎందుకలా దిగులు పడి పోతావ్ మన

కింకా వయసు మళ్ళిపోలేదు కదా!" కొంటెగా చూశాడు కృష్ణమోహన్.

"పొద్దుననగా వెళ్ళి రాత్రి ఎప్పుడో యింటికి చేరుకొంటారు. నా చుట్టూ ఎన్ని మాటలు యీ మెలు వినరుతున్నారో మీకేం తెలుసు?" శారద ముఖం చిట్లించింది.

"అదా నగతి! నీవంతు కూడా వాళ్ళనే కనమను. దెబ్బతో నోరుమూసుకుంటారు"-కృష్ణమోహన్ మాటలకి ఏం చెప్పాలో తోచలేదు శారదకి.

సీరియస్‌గా దీని గురించి ఆలోచింప జేయడమెలాగో తెలియలేదామెకి. ఎంత సేపూ నవ్వులూ ఏదో జవాబు చెప్పి నవ్విస్తాడే తప్ప ఆలోచించడు.

చిన్న పిల్లల్ని చూసి నప్పుడల్లా మనసులో గూడు కట్టుకొన్న లోటు వస్తంతలుగా కనిపిస్తూంది. మొన్న షష్టికి వెళ్ళినపుడు వదిన సుమిత్ర కానుపయ్యిందట! మగపిల్లాడు.. ఎంత ముద్దుగా, బొద్దుగా వున్నాడో! ఎర్రగా ఆపిల్ పండులా వుండి చూడగానే ఎత్తుకుందామనిపించేలా వున్నాడు.

వదిన నడిగి వళ్ళో వడుకో బెట్టుకుంది.

"వూరికే ముచ్చట పడిపోవటమేనా శారదా! అల్లుడికోసం కూతుర్ని ఎప్పుడిస్తావ్!" అంది సుమిత్ర.

చిరునవ్వు నవ్వి వూరుకంది శారద.

అప్పట్నుంచి మనసులో దిగులు మరీ ఎక్కువయింది.

పిల్లలుంటే ఎంత బాగుంటుంది! వాళ్ళ ముద్దు మాటల్లో, చిలిపి పనుల్లో ఎంత హాయి! ఇట్టే సేదదీరి శ్రమనంతా మరచిపోవచ్చు.

యూనిఫారంవేసి పిల్లల్ని కాన్వెంట్‌కి నడిపించుకువెళ్ళే తల్లుల్ని చూసి తనకా సరదా తీరే భాగ్యముందా అని హృదయం బాధగా మూలుగుతుంది!

ముచ్చటగా ముస్తాబు చేసి పిల్లల్ని సాయంకాలాలు షికారుకి తీసుకుపోతున్న జంటల్నిచూస్తే ఏదో తెలియని ఆవేదన మనసుని కలచివేసేది.

దీనికితోడు సుభద్రమ్మ యీ మధ్య ప్రత్యక్షంగా యీసడించుకోవడం మొదలెట్టింది. ఇంటికొచ్చిన వారితో ఏ మాట మాట్లాడినా కోడలికి సంతానంలేదన్న విషయంవైపే సంభాషణ తిరుగుతుంది.

"సుభద్రమ్మా! యీరోజు ఏం వంట మీ ఇంట్లో?"

"ఏదో లెండి! పిల్లా, పాపా? ఎవరున్నారు గనుక? ఏదో చేశాం. తిన్నాం!" జవాబిస్తుంది సుభద్రమ్మ.

వినలేక శారదకి కన్నీళ్ళు పర్యంతం అయ్యేవి.

భరించలేక ఓరోజు రాత్రి భర్తదగ్గర ఏడ్చేసింది శారద.

"అందరూ అనటమే కాదు. నాక్కూడా అనిపిస్తుంది. పిల్లల్లేని లోటు అడుగడుగునా కనిపిస్తూంది .. మీరన్నట్టు సంతానమే సుఖవంతమయిన జీవితంకాదు. అయితే .. మన సుఖవంతమైన జీవితంలోకి బాబో, పాపో వస్తే ఇంకా బావుంటుంది" అంది కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ.

అర్థం చేసుకొన్నాడు కృష్ణమోహన్.

"నీవింతగా బాధపడుతున్నావని తెలియదు శారదా! ఊరుకో....డాక్టర్ శైలజ దగ్గరికెళదాం రేపు.''

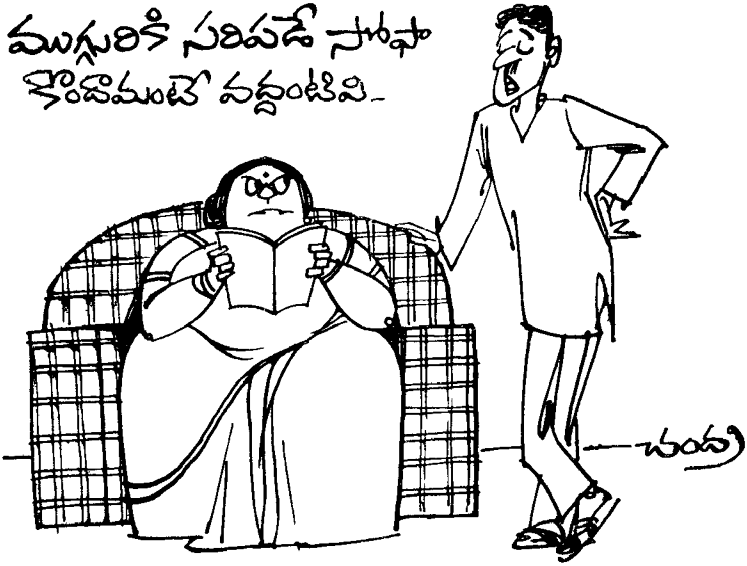

దగ్గరగా తీసుకొని అనునయించాడు.

గువ్వలా ఒదిగిపోయి తాత్కాలికంగా బాధని మరచిపోయింది శారద.

○ ○ ○ ○

మరునటిరోజు బ్యాంకుకి సెలవుపెట్టి శారదని డాక్టర్ శైలజ దగ్గరికి తీసికెళ్ళాడు కృష్ణమోహన్.

శారదని లోపలికి తీసికెళ్ళింది డాక్టర్!

వెయిట్ చేస్తూ బయట కూర్చున్నాడు కృష్ణమోహన్!

ఇంతవరకూ ఎలావున్నా తీరాభార్యని తీసుకొచ్చి ఇలా పరీక్ష చేయించాల్సివచ్చేసరికి అతని మనసంతా బాధగావుంది!

సంతానం లేకపోవడం నిజంగా లోటుగా అనిపించింది మగవాడికి తనకే ఇలా అనిపిస్తూంటే పాపం శారద కెలా వుందో! మనసులో ఎంతగా బాధపడుతూందో? ఎన్నడూ లేంది నిన్న రాత్రి కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటే తనకు ఆదోలా అయింది.

మాతృత్వంపై స్త్రీకెంత మక్కువ!

ప్రసవమనేది మరో జన్మ ఎత్తినట్టని తెల్సినా ఎంత తాపత్రయం!

అన్నిటినీ మరిపించేంతటి గొప్పదా మాతృత్వం!

పిల్లలు కలగటంతోనే తీరిపోదు! వారి పెంపకంలో ఎన్ని సాధక బాధకాలు?

అయినా మాతృత్వం కోసం ఆరాట పడతారంటే అది స్త్రీకి సహజంగా అబ్బిన మనస్తత్వం! ఎవరూ కాదనటానికి వీల్లేని హక్కు!

"కృష్ణమోహన్ మీరు సాయంకాలం ఓసారి రండి! రిజల్ట్ చెప్పేస్తాను." డాక్టర్ మాటలతో ఆలోచనల్లోంచిబయట

వద్దాంక కృష్ణమోహన్.

"థాంక్యూ డాక్టర్!" అంటూ బయటికి నడుస్తూన్న శారదని అనుసరించాడు.

"ఛీ! పరీక్ష చేయడమంటే యిలా ఉంటుందని తెలిస్తే రానే పోదును...." అంది శారద ముఖం ఆదోలా పెడుతూ..

o o o o

సాయంత్రం ఆస్పత్రి నుండి కృష్ణమోహన్ వచ్చిన తీరునే ఫలితం ఏమిటో గ్రహించింది శారద.

"పుణ్యంకొద్దీ పురుషుడూ దానం కొద్దీ పిల్లలు-అన్నారు యోగంలేదు ఇక యీజన్మకింతే!" నిరాశగా అంటున్న శారదనిచూస్తే గుండె తరుక్కుపోయింది కృష్ణమోహన్‌కి.

"అలా అనకు శారూ! పిల్లలులేనంత మాత్రాన అలా క్రుంగిపోవటంలో అర్థం లేదు. ఎప్పుడు అదే ఆలోచనలతో మనను పాడుచేసుకోకు కావాలంటే ఎన్నో వ్యాపకాలున్నాయి వీలయినంత వరకూ ఆ ఆలోచనకి దూరంగా వుండటానికి ప్రయత్నించు" తన మామూలు ధోరణిలో ఓదార్చాడు.

రోజులు భారంగా గడుస్తున్నాయి. శారద మానసికంగానే కాక శారీరకంగా కూడా నీరసించి పోతూంది అహరహమూ ఒకే ఆలోచన!

ఓరోజు కృష్ణమోహన్ బ్యాంక్‌కి వెళ్ళబోతూంటగా తల దువ్వుతూ—

"ఓ మాట చెబితే కోపగించుకోరు కదూ!" అంది శారద,

"ఊ"

"ఊం అంటే కాదు. మనస్ఫూర్తిగా చెబుతున్నాను. మీరు యింకో పెళ్ళి చేసుకొండి" కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళుదూకాలా వద్దా అన్నట్టున్నాయి

చప్పున శారదని పక్కకి తోసేసి చెప్పులు వేసుకుని వేగంగా వెళ్ళిపోయాడు కృష్ణమోహన్.

ఉవుక్కుమంది శారద హృదయం! ఎంత చెప్పినా వినిపించుకోడేం యీయన?

పిల్లలంటే తనకెంత ఆరాటం! అతనికి మాత్రం లేదా! మరెందుకు పట్టించుకోడు? తను కన్న పిల్లలు కాకున్న కనీసం తన భర్త ద్వారా మరో స్త్రీకి కలిగిన పిల్లలనులా సరే ఎత్తుకుని ముద్దాడి సంతోషపడి పోవాలని తనమనసెంత ఆరాటపడతుందో అతనికేం తెల్సు? ఎంత ఆశపడతూందో ఎలా చెప్పగలదు?

ఎలా దారికి తేవాలి యీయన్ని!

రెండు రోజుల తర్వాత మళ్ళీ భర్తని కదిలించింది.

"నే చెప్పేది కాస్త నిదానంగా ఆలోచించండి. అత్తయ్యకు కూడా అదే అభిప్రాయమున్నట్టుంది మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోరూ!" ఆశగా అతనికళ్ళలోకి చూసింది.

"మనకేం తక్కువయిందని యింత ఆరాటం పడుతున్నావ్ శారదా! నా మాట విను, ఒకరి నొకరం అర్థం చేసుకొని హాయిగా కాలం వెళ్ళబుచ్చుదాం! ఎందుకిలాంటి ఆలోచనల్తో బాధపడి నన్ను బాధపెడ్తావ్!" చికాగ్గా అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

"హుం! ఎంత చెప్పినా మీ మాటేమిటి. రెండో పెళ్ళి చేసుకొన్న వాళ్ళెంత మంది లేరు? మీకేం తక్కువని? మనంతిని మరో

నలుగురికి పెట్టగలిగి నంత ఆదాయం వుంది ఇల్లు పిల్లాపాపా లేకుండా బోసిగా వుంటే వెలితిగా లేదూ?' ఆవేదన కొట్ట వచ్చినట్టు కనిపిస్తూంది. మనను కర గించేలా వున్నాయి ఆమె మాటలు

శారద ఎంత చెప్పినా కృష్ణమోహన్ మనసు మారలేదు.

మామూలుగా బ్యాంకుకి పోతూవస్తూ వున్నా ఆదోలా దిగులుగా వుంటున్నాడు.

o o o o

నెల మధ్యకావటంతో ఆరోజు ఓచర్స్ తక్కువగా వున్నాయి. తీరిగ్గా సంతకాలు పెడుతూ కూర్చున్నాడు కృష్ణమోహన్.

"కృష్ణమోహన్ మీరే ననుకుంటాను. నాపేరు నరసింహం. మాది కర్నూలు" ఈ మాటలు విని తలెత్తాడు శారద. కృష్ణ మోహన్.

"కూర్చోండి! ఏంకావాలి" అన్నాడు

"మా అమ్మాయి జ్యోతి! బియ్యే చదివింది" జేబులో నుండి ఓ పాస్‌పోర్టు సైజు ఫోటో తీసి చూపాడాయన "ఇరవై మూడో సంవత్సరం నడుస్తూంది. నాకు యీమధ్య ఒంట్లో బాగుండటంలేదు ఈ సంవత్సరం పెళ్ళిచేసేయాలనుకుంటు న్నాను."

"మా బ్యాంకులో బాచిలర్స్ ఎవరూ లేరండి! మీకు ఇన్‌ఫర్మేషన్ ఎవరి చ్చారోగాని!" అన్నాడు కృష్ణమోహన్ తిరిగి పనిలోకి తలదూరుస్తూ.

"నేను మిమ్మల్ని గురించే విన్నాను కృష్ణమోహన్ మీరేకదా!" అన్నాడు నర సింహం. "మీ భార్య మిమ్మల్ని మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకొమ్మని కోరిందని"

చప్పున లేచి నిలుచున్నాడు కృష్ణ మోహన్.

"ఇలారండి!" అంటూ బయటికి దారితీశాడు.

బయట లాన్‌లో నిలబడి "చూడండి బాబాయిగారూ! మా ఆవిడ పిల్లలులేరనే బాధతో ఏదో చెబుతుంది నాకసలు అలాంటి ఉద్దేశ్యంలేదు మీ అమ్మాయికి లక్షణంగా మరో సంబంధం చూసుకోండి! ఈలోగా నాకెవరయినా తటస్థ పడితే మీకు తప్పకుండా తెలియజేస్తాను. వెళ్ళి రండి!" బయటి గేటువరకూ అతనితో నడచి సాగనంపాడు.

పదిహేను రోజుల్నుంచి తనఎదురుగా ఈ విషయం ఎత్తకుండా వుంటే మరచిపోయిందనుకున్నాడు. అయితే శారద మనస్సులో ఇకా సంతానంపిది ఆలోచన తొలగిపోలేదన్నమాట!

తిరిగి వచ్చి సీటులో కూర్చున్నా అతని మనస్సు పనిపై నిలవడంలేదు.

శారదకెలా నచ్చజెప్పాలి!

పిల్లలకోసం భర్తని రెండోపెళ్ళికి ప్రోత్సహించటం ఎంత చిత్ర! ఈ సమస్యని ఎలా ఎదుర్కోవటం!

మరో వారం గడిచింది

సాయంకాలం యింటికి పోయేముందు అలవాటుగా లెటర్‌బాక్స్ వైపు చూచాడు తన అడ్రసుకో కవరు!

తీసికొని చించి చదవసాగాడు నెల్లూరు నుంచి-

"బావా!

తెలిసో తెలియకో చేజేతులా పొగొట్టు కున్న భాగ్యం తిరిగి దక్కబోతూందంటే సంతోషించని వారెవరుంటారు? జీవిత సహచరిగా నీ ఆహ్వానాన్ని తిరస్కరించి

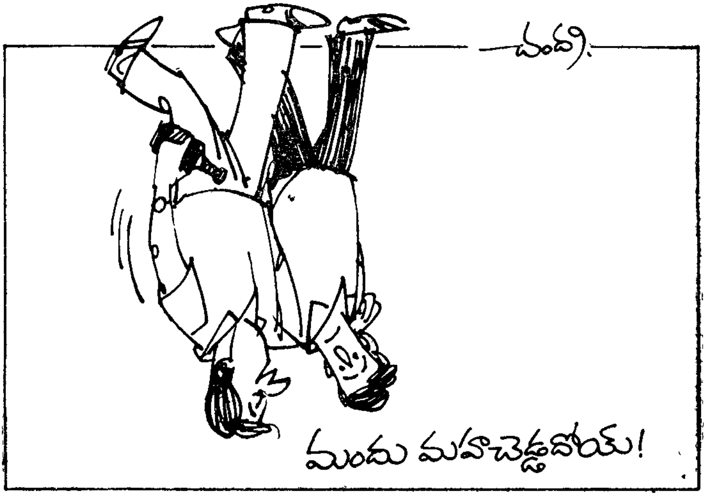

నందుకు నేను చింతించని రోజంటూ లేదు తీరా యిన్నాళ్ళకి భాగ్య దేవత అక్కయ్య శారద రూపంలో మళ్ళీ ఆహ్వానిస్తూంది ఆమె వ్రాసిన ఉత్తరం అందింది.

నీ హృదయ నందనోద్యాన వనంలో మయూరినై విహరించే అవకాశం కలగబోతూన్నందుకు నా హృదయం గంతులేస్తూంది. ఇంతకు ముందులా అవివేకంగా ప్రవర్తించి అవకాశాన్ని విడిచి పెట్టుకోలేను.

నీతో వివాహం నా మనస్ఫూర్తిగా యిష్టమే మీ నుండి ఉత్తరం అందుకొన్న వెంటనే నేను మీ ఊళ్ళో వున్న మా ఆఫీసు బ్రాంచికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుంటా-

మీ ఉత్తరం కోసం ఎదురుచూచే,

మీ 'ప్రియ'

శ్రీప్రియ.

షాక్ తిన్నట్లయింది కృష్ణమోహన్‌కి.

ఏమిటీ ఉత్తరం! ఎప్పుడో శ్రీప్రియని చేసుకోవాలనుకోవటం నిజమే మంచికో చెడుకో తప్పిపోయింది మళ్ళీ యిప్పుడు రెండో పెళ్లాంగా రావటానికి ప్రియ సిద్ధపడుతూందా?

శారద తనకి రెండో పెళ్ళి చేయటానికి ఎంత తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తుందో అర్థమయింది కృష్ణమోహన్‌కి,

ఇక లాభం లేదు! కాఠిన్యం చూపకపోతే కుదిరేట్టు లేదు. ఇలా అయితే నలుగురిలో నవ్వుల పాలు కావల్సి వస్తుంది.

ఇంటికి వెళుతూ దారిలోనే టెలిగ్రాం యిచ్చాడు శ్రీప్రియకి-"నో మారేజ్ ప్రపోజల్స్ ప్లీజ్!"

సన్నగా తలనొప్పి ప్రారంభమైంది. ఆలోచనల్తో ఆవేదనతో మెదడు వేడెక్కిపోతూంది.

శారద యిలాగే ఆలోచిస్తూ ఏమయిపోతుందో? ఈపిచ్చి ఎలా మాన్పటం!

నగరంపై పీడనీడ

వల్లాన్ పూజావేదికలవద్ద
ఇస్మెనస్ నదీతీరాల జ్వలించే
పవిత్రాగ్నిహోత్రాల వద్ద
బజారులమ్మట రాజప్రాసాదాలవద్ద
చేరిన యీ జనసందోహాన్ని
చూడు ప్రభూ
చిదిమితే పాల్గారే చిన్నారి బుగ్గలు
ముక్కుతూ మూల్గుతూ ఉండే ముసళ్ళు
మోహన యౌవన వనసుమాలు
తరుణవయస్కులు
వీరందరినీ కనికరించి అవధరించు
ప్రభూ
ఈ నగరంపై ఏదో నల్లని పీడనీడ
పడింది
మృత్యువు తన భయంకర పాశాన్ని
విసిరింది
సౌభాగ్యవతి ధాత్రి యిది
మన వంశపిత కాడ్మస్ గృహలక్ష్మి..

(అసంపూర్ణం)
('కళాకేళి పత్రికలోంచి-
సేకరణ : ఏ. సూర్యప్రకాశ్)

కీ॥ శే॥ దేవరకొండ
బాలగంగాధర తిలక్

చదువుకున్న ఆడవాళ్ళకి కూడా యీ సెంటిమెంట్స్ ఏమిటి?

బ్రతికినన్నిరోజులు హాయిగాజల్సాగా గడపక ఎందుకొచ్చిన ఆలోచనలు అవి?

శ్రీప్రియకు మాత్రం బుద్ధి ఉండక్కర్లేదా? ఒకసారి పెళ్ళయినవాడితో పెళ్ళికి సిద్ధమేనంటూ ఎందుకు వ్రాసింది?

ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

రోజుకంటే ఉత్సాహంగా ఎదురొచ్చింది శారద! లుంగీ అందించి షర్టు తీసుకువెళ్ళి స్టాండుకు తగిలించివచ్చింది

ముఖం కడుక్కొని ఈజీ ఛయిర్‌లో వ్రాలాడు కృష్ణమోహన్.

కప్పుతో వేడి వేడి కాఫీ అందించి ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చుంది శారద.

"శ్రీప్రియనుంచి ఉత్తరమొచ్చింది" ఎంతో సంతోషంతో తనపేర వచ్చిన కవర్ అందించింది.

"చూడనక్కర్లేదు. టెలిగ్రామ్‌కూడా ఇచ్చేశాను" అన్నాడు కష్ణమోహన్ నిరాసక్తంగా కాఫీ త్రాగసాగాడు

"టెలిగ్రామ్ ఇచ్చారా? ప్రియని ఎప్పుడురమ్మన్నారు! ఇక్కడికె ట్రాన్స్ఫర్ చేయించుకొమ్మని రాశారా?" ఆత్రంగా ఆసక్తిగా అడిగింది

కాఫీ కప్పు టీపాయ్ మీదుంచాడ. కృష్ణమోహన్.

"నీకు పిచ్చిపట్టిందా ఏమిటి? ఎందుకు నన్నిలా బాధిస్తావ్? నాకు రెండో పెళ్ళి చేస్తావా? నీకులాగే శ్రీప్రియకి కూడా బుద్ధిలేకున్నట్టున్నది. మరోసారి యిలా ప్రయత్నించావంటే బాగుండదు" కఠినంగా అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

ఉద్వేగంతో అతని ఛాతీ ఎగిరి పడతోంది.

శారద ఉత్సాహం నీరుకారిపోయింది. అనుకోన్ని పరిణామానికి బిత్తరపోయింది. అయినా తమాయించుకుంది.

"పోనీ శ్రీ ప్రియ ఇష్టంలేకపోతే పోయింది. శేషు కడప రామమూర్తిగారు అమ్మాయిని పిలుచుకుని వస్తామన్నారు అమ్మాయి చాలా బాగుంటుందట..." చెప్పబోయింది శారద

"నోర్ముయ్! మొగుడికి పెళ్ళిచేసే ఆరిందావు తయారయ్యావ్! ఎంతకైనా తెగించే వున్నావు! ఇక మాట్లాడావంటే" ఊగిపోతూ అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

"ఏం? అంత కాని పని ఏం చేస్తున్నాను? నీతిబాహ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నానా? చట్ట విరుద్ధంగా చేయబోతున్నానా? నాకు లేని అదృష్టాన్ని యింకో రూపంలో అందుకోవాలనుకోవటం తప్పా? మాతృత్వం పొందేభాగ్యం నాకెలాగూ లేదు. మీద్వారా మీప్రతి రూపాన్ని మరోస్త్రీనుండి పొందాలనుకోవడం నేరమా?

ఈ సమస్యకి పరిష్కారం వేరేవిధంగా ఏం చెబుతారో చెప్పండి!

...కావాలని ఏ స్త్రీ కూడా భర్తని మరో స్త్రీతో పంచుకోదు. నేను అందుకు కూడా సిద్ధపడ్డాను. నా బాధ ఆమాత్రం అర్థం చేసుకోలేరా?" ఒక్కొక్కమాట ఒక్కో బల్లెంలా తాకుతూంది. ఆమె మనసులోని కోరిక తీక్షణత ఆ మాటల్లో ప్రతిబింబిస్తూంది

జవాబివ్వలేక పోయాడు కృష్ణమోహన్.

అతని ముఖంలో యింతకు ముందున్న కోపం ఉద్వేగం లేవు ఆస్థానంలో జాలీ, దీనత సానుభూతి చోటు చేసుకున్నాయి

భార్య మనస్థితి అర్థం అయ్యిందిలా వుంది.

దగ్గరగా వచ్చి శారద చేతులు పట్టుకున్నాడు.

"అర్థమయింది శారదా! కానీ..కానీ" అతని గొంతుక బొంగురుగా వుంది. బాధతో పెగలని కంఠంలా వుంది

అది చూసి శారదకి కూడా కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి. తుడుచుకుని ఏమిటన్నట్టుగా అతని వైపు చూసింది

"ఇక యీ నిజాన్ని నీనుండి దాచుకోవటం సాధ్యం కాదు శారదా! చెప్తాను. దయచేసి ఏమీ అనుకోవు కదూ!...

ఆరోజు. నిన్ను ఆస్పత్రికి తీసికెళ్ళిన రోజు. రిజల్టు తెలుసుకోవడానికి సాయంత్రం రమ్మని డాక్టరు చెప్పింది గుర్తుందికదూ! వెళ్ళాను... నీటెస్ట్ రిజల్టు నెగటివ్ అని తెలిసింది బాధతో వెళ్ళబోతూంటే నన్నుకూడా టెస్ట్ చేయించుకోమంది డాక్టర్!

ఏదో ఆశ! ఇప్పుడు నీలో రగులుతున్న ఆలోచన అప్పుడే నాలో కలిగింది.

టెస్ట్ చేయించుకున్నాను. ఏం చెప్పేది సుఖానికి మాత్రమే మనం అర్హులం శారదా! సంతాన ప్రాప్తికి యిద్దరమూ అనర్హులమే యీ చేదునిజాన్ని యిన్నాళ్ళూ నాలోనే దాచుకున్నాను. ఇక భరించలేను మగవాడిననే అహం యిన్నాళ్ళూ నాతో నిజం చెప్పించలేక పోయింది. నన్ను తీరని వ్యధకు గురి చేసింది... శారదా! నన్ను క్షమించవూ!"

అతని కన్నీటి బొట్లు ఆమె చేతుల మీద రాలాయి ★